

מספר 1471 / תאריך: 16 במאי 1948
תעריף: 1000 / חודש: 30000 / שנה: 360000
תעריף זר: 1000 / חודש: 30000 / שנה: 360000
תעריף זר: 1000 / חודש: 30000 / שנה: 360000

הספר 26 מאי / שנה ל' / תל"ב. יום א' / א"ר תש"ח / VOL. XXX / MAY 16, 1948

הכצת ת"א - למועצת הבטחון

למטה מן המערכת...
המועצה הלאומית...
ההגנה...
ההגנה...
ההגנה...

מתגשם חזון הדורות: קמה מדינת ישראל

במעמד חברי מועצת-העם וקהל מוזמנים ולקול עירת «התקווה» הוכרזו על עצמאות העם בארצו והקמת הממשלה הזמנית בארצות-הכירה במדינה. - מחכים להכרת ברית-המועצות ומדינות הגוש הכינאי

הכוכבות דורשת פעולה מהירה

א. רשימת המדינה הזמנית
ב. רשימת הממשלה הזמנית
ג. רשימת המועצה הזמנית
ד. רשימת המועצה הזמנית

החן הדורות

החן הדורות...
החן הדורות...
החן הדורות...

בותרת, "הארץ" מן ה-16 במאי 1948

הסרט קולקט בהעתקה

סערת-הקרב שוחזרו על-ידי אנשי-הקיבוץ, וזה לגיטימי. בייחוד כשזה נעשה על ידם, על-ידי המשתתפים האותנטיים. לכן הזוננו במקרה זה במקצת את הקו האדום שלנו, שהרי שיחזור כזה הוא בהחלט פסקימיליה קולנועית של הקרב, בהשתתפות הלווחמים עצמם...

לא להיכנס עוד אל השכונות היהודיות. עמדת בריטניה היתה בשלב זה מלאת סתירות. רוחו או שתי גירסות. האחת: שבריטניה מקווה כי היהודים, משישארו לבדם מול העוצמה הערבית, יתחננו בסוף לעזרה בריטית. וגורסה אחרת: שבריטניה יוצאת כדי להצטרף בדלת האחורית.

דבר אחד היה ברור: בריטניה סירבה להעביר את השלטון בצורה מסודרת לשום גורם, לא ליהודים, לא לערבים ואפילו לא לאו"ם. למרות שהיתה אמורה לעשות כך על-פי החלטת ה-29 בנובמבר. בנוסף ההחלטה נקבע דבר קיומה של ועדת או"ם לביצוע החלוקה, כפי שניסח זאת מוזכר האו"ם, טריגוה לי, שסיפורו: "ועדת-הביניים" היתה צריכה לקבל את המינהל מן המעצמה המנדטורית, ולכונן בכל האמת מן המדינות החדשות מועצת-ממשלה זמנית, ולהעביר אליהן את מלוא האחריות על מינהל ארצותיהן...

אגרת וייצמן לטרומן

יום לפני הכרזה

הכרזת הנשיא טרומן

הכרזת הנשיא טרומן...
הכרזת הנשיא טרומן...

חמישה עולי-רגל גלמודים

המצב בירושלים הנצורה היה בכי רע. החורף התחזק, ואנשים פתחו לצאת לרחוק בות מחמת הסכנה. בבתים היה קר, יותר ויותר הורגש החוסר בדלק לבישול ול חימום. בחנויות התרוקנו המדפים. לא היה חלב, בשר, ביצים וירקות. הרובע היהודי בעיר העתיקה נותק מייתר חלקי-העיר הי יהודיים.

אם לא תהיו ילדים טובים...

על האופן שבו תהליך מדיני מסויים, עם תיעוד קולנועי, משנים את אופן הצגת הדברים, מוסף לוסין: "מה שהשפיע על אופי הסרטים היה המטמון הקולנועי הי גדול שמצאנו בארכיון האו"ם. תוך כדי בחינת הסרטים התברר לנו בוודאות, כי בזמנית התנהלה מילחמה קשה באו"ם על עצם קיומה של המדינה. מסתבר, כי בסערת-המילחמה והקרבות שלנו, לא שמנו לב לקרב זה, או שהפועל-היוצא של המדינה הציננית האינטגרלית, שהכל מתרחש אך ורק בארץ-ישראל, ושולדות הציננות הן תולדות הישוב, לא קלטנו בדיוק מה שהתרחש במקביל בזירה הי מדינית והבינלאומית.

הקרב על מישמר-העמק

מילחמת העצמאות היא אחד האירועים היהודיים במאה ה-20, שכימעט ואינם מוני צחים בפילמים. במעט החומר הקיים נעשו כבר שימושים בכל מיני צורות ואיכויות. יגאל לוסין: "החומר הראשוני שלנו היה דל למדי. אנחנו מראים המון תצלומי פילים של ירושלים, הפרעות במרכז-המיסר חרי, שריפת בית-הקולנוע רקס, קבלת הפנים וחלוקת אותות-ההצטיינות בארמון הנציבי-העליון ועוד קטעי-סרטים, שכבר הוצגו בפרק הקודם, שהוא הראשון מתוך צמד סרטי מילחמת-העצמאות. קטעים אלה לקוחים מתוך צילומי יומני-קולנוע ברי-טיים, מהתקופה שבה הם היו עדיין בארץ. הם דיווחו על עזיבתו של הצבא הבריטי, ועל הפיצוצים הגדולים שהיו בירושלים. בשלב זה של מילחמת-העצמאות גם אכי סלרוד כימעט ולא צילם.

סרקנו הלאה, והמשכנו לחפש בכל הי ארכיונים שבעולם אחרי חומר מצולם, ועד מהרה התברר לנו כי הארץ קיימת ואינה מצולמת, ועיקר החומר המצולם הוא החומר המצולם המוכר, אשר צולם בידי הצלמים הירושלמיים. מבין הפעולות הקרבות שצולמו גילינו תצלומים שצילם צוות-צילום צרפתי בקסטל, ליד ירושלים. בסרט הזה רואים יהודים הנכנסים לכפר הגנוש קסטל, בסוף הקרב, את הקרב עצמו הם לא צילמו.

החומר הראשון שהתגלה לנו היה בארכיון האו"ם. תוך כדי בחינת הסרטים התברר לנו בוודאות, כי בזמנית התנהלה מילחמה קשה באו"ם על עצם קיומה של המדינה. מסתבר, כי בסערת-המילחמה והקרבות שלנו, לא שמנו לב לקרב זה, או שהפועל-היוצא של המדינה הציננית האינטגרלית, שהכל מתרחש אך ורק בארץ-ישראל, ושולדות הציננות הן תולדות הישוב, לא קלטנו בדיוק מה שהתרחש במקביל בזירה הי מדינית והבינלאומית.

זחמים ערבים בדרך לירושלים

היינו עומדים בובים יחד איתם...

את רוחם של תושבי-העיר היהודיים. ב-1 בפברואר נהרס בניין הפלסטיין פוסט (שמו הוחלף אח"כ לג'ורדנס פוסט), מכונית-מישטרה, נהוגה בידי עריקים ברי-טיים, לבושים במדי שוטרים, היתה מעורבת בפיצוץ. שלושה שבועות אחר-כך הביאו שלוש מכוניות-תופת לפיצוץ ענק ברחוב בני-היהודה. שלושה בני-גוים גבוהים התמוטטו. האיוור כולו נראה כמו אחרי הפצצה מהאוויר, או רעש-אדמה. מכאן ואילך התחיל הציבור היהודי לחשוף גם בחיילים הבריטיים, שהתבקשו